

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg synes, det er nødvendigt, inden debatten om de almennyttige fonde kører helt af sporet, at få præciseret, at hvis en almennyttig fond anvender, udlodder, sine midler i overensstemmelse med formålet til almenvelgørende formål, så er der fuld fradragsret.

Den beskatning, som de almenvelgørende fonde er omfattet af i dag, gælder de fonde, som bruger sig selv som sparebøsse, og det mener man øjensynligt fra regeringens side og fra CD's side er et almennyttigt, almenvelgørende formål. Det er det ikke. Når man opsparer i en fond, er det for at drive eller for at få forfulgt et formål, nemlig at drive almennyttig, almenvelgørende virksomhed, og dér er der fuld fradragsret.

Så der er ingen som helst grund til at få begunstiget den af fondene, der bruges som sparebøsse, og det ville være det, man gjorde ved at vedtage det første ændringsforslag stillet af ministeren.

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Jens Thoft fra SF sagde med sine bemærkninger til andenbehandlingen her for et par minutter siden, at dette var hastværksarbejde. Intet kan være mere forkert. En måned efter, at jeg var blevet valgt til Folketinget i juni 1988, forelå Optionsudvalgets rapport, betænkningen om beskatning af nyere finansielle instrumenter, den cyklamenfarvede betænkning, og siden da har lovgivning på dette område været en del af Skatteudvalgets hverdag.

Det har været ganske overordentlig kompliceret, men jeg vil ikke dele fru Bente Junckers opfattelse, at bare fordi dette er et finanslovforlig, så beskæftigede vi os med det, og hvis det ikke havde været det, så ville vi aldrig have rørt ved det. Selvfølgelig ville vi det; det er nødvendigt, der bliver lovgivet på dette område, det har der været bred enighed om her i Folketinget. Og den plan eller den skitse til en model, der er blevet fremlagt, har været præsenteret i Optionsudvalgets betænkning, og det er jo den, vi i hovedsagen følger her.

Når jeg tager ordet, så er det, fordi jeg blev afæsket en forklaring i forbindelse med overgangsordningerne. Dér må jeg med det samme erkende, at jeg – lige så lidt som de fleste andre medlemmer af Folketinget her – ikke besidder

særlige kvalifikationer, som gør, at jeg kan gennemskue hver krog af dette lovgivningskompleks, der som sagt er overordentlig kompliceret.

Jeg har forstået det sådan, at problemerne med overgangsordningerne især går på – og jeg vil citere fra Socialdemokratiets betænkning-bidrag: »Mindretallet lægger helt afgørende vægt på, at ikrafttrædelsesbestemmelserne ændres, idet der her er tale om tabsfradrag og derved skabt tabt skatteprovenu, som der ikke på et senere tidspunkt kan rettes op på.«

Se, det er jo typisk noget, der sker ved overgangsordninger, og jeg har forstået det sådan, at hvis man skal lave en overgangsordning, der ikke giver anledning til protester med hensyn til lovgivning med tilbagevirkende kraft, så er man nødt til at acceptere et tabsfradrag.

Jeg vil gerne have skatteministeren til at forklare mig, om jeg har ret i den fortolkning. Hvis jeg ikke har ret i den fortolkning, vil jeg gerne have lovforslaget tilbage til udvalget.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal først erklære mig meget enig med indledningen af fru Elisabeth Arnolds indlæg. Vi kan selvfølgelig ikke sige, at fordi noget er vanskeligt tilgængeligt, så skal vi ikke beskæftige os med det indgående. Og vi skal såmænd heller ikke knurre over, at der ligger store betænkninger og for den sags skyld mange ændringsforslag. Det er jo i virkeligheden et udtryk for, at vi er i stand til at lave et arbejde i Skatteudvalget, hvis forslaget hverken set med tekniske eller med politiske briller er lavet tilfredsstillende nok i ministeriet, der har fremsat et forslag. Så det synes jeg kun vi kan være tilfredse med.

Til den anden del af fru Elisabeth Arnolds indlæg skal jeg præcisere, at der jo er to sider af at lave lovgivning med tilbagevirkende kraft. Den ene er, at vi ikke gerne er indstillet på at lave lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvis det er bebyrdende. Og det er korrekt, at hvis man havde lavet en ikrafttræden, der betød, at man blev beskattet af gevinster vundet før fremsættelsesdatoen, så ville det have været lovgivning med tilbagevirkende kraft og bebyrdende. Det omvendte er, at man indfører de overgangsregler, der er i lovforslaget, hvor man siger: Hvis man har haft tab før fremsættelsesda-